

«Ο αντίσυνταγματάρχης κ. Σ. Ξενων εν Τύρναβον, όταν τον στρατόν διηύθυνεν ο ύπουργός και λαμβάνει τη-  
λεγράμα εν τής εν Αθήναις οικογενείας του, ότι η  
σύζυγός του άθνηται. Ζητεί άδειαν, αλλά δεν του χορη-  
γείται. Ο δυστυχής αντίσυνταγματάρχης άπληξιμένος  
παρέμενεν εις την θέσιν του. Οι άνωταί εν Τυρνάβω  
άξιωματικοί μετέβαινον και έπαρηγόρουν τον συνάελ-  
ρόν του.

Είχε και ο κ. Γούδας μεταβή μετ' άλλων, ότι ο  
ΠΗΠΟΚΟΜΟΣ του αντίσυνταγματάρχου, ο άλλος στρα-  
τιώτης μη λαμβάνων επ' έφει του παρουσίαν των  
συνταγματάρχων και παρακαρσίων, δικαίωτων την ύαι-  
λιαν του λέγει:

— Γιατί σπειροφείθε, κ. συνταγματάρχη;  
— Είνε άρωστη ή κυρ κ του, άκατή ή αντίσυντα-  
ματάρχης προς τον ύπηρέτην του και δεν μου δίδουν ά-  
δειαν.

— Γι' αυτό ταξί κέρει: τή λέγει. Εγώ θά σου τε-  
λειώσω την δουλειά.

Και φεύγει.  
Τί τονέθη νομίζετε:

«Ο στρατιώτης κατήγχε εν τή θύρ. Ήτο συγγενής  
βουλετου έκειθεν. του μακαρίτου Κουκούλεζα, προς τον  
έποιον και έτηλεγραφησε ζητών την πιστοσίαν του συν-  
ταγματάρχου του. Ο βουλευτής πήγε εις το ύπουργείον.  
Ο ύπουργός έκαμε δεκα τούμπας προς του μακαρίτου Κου-  
κούλεζα, διότι, εν έκκλησιν έννάκ μόνον τούμπας, θά ήτο  
πεσμένος κ. Λυμπερίτη. Και ο αντίσυνταγματάρχης τηλε-  
γραφικώς λαμβάνει άδειαν.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

έκείνη ή περίφημος ύπόθεσις τής μονής Φανερωμένης,  
δικ τον εν αλλη παρανόμως τελεσθέντα γάμον;

«Η άνακρίσις την έπιταξίς κ' αυτήν στο χρονοδύλα-  
πο: «Η ο άγιος Ήγούμενος έκανε κανένα ταξιδίαι έως  
την Αθήνα. κ' έκλεισε τα στόματα:

Είμεθα πολύ περίεργοι να μάθωμεν την συνέχειαν του  
εΐδωλλιακωτάτου αυτού γάμου!

ΕΝΑ ΘΡΙΑΜΒΟΝ ΤΗΣ

έσπευσε να διατυμπανίση προχθές ή Αστυνομία  
δικ των προώνων έφημεριδών. Συνέλαθε τον λωπο-  
δύτην που έκλεψε το παλτό του κ. Σπυροπούλου,  
του ταμιά του Βαρσιτέ. Μπράβο της! Ηά πήτε  
τόρα. Μά σταθήτε λέγω, για τον Θεό! Τον λω-  
ποδύτην δεν τον συνέλαθεν ή Αστυνομία. Τον  
συνέλαθε ο ίδιος ο Σπυροπούλος με τους ανθρώπους  
του, είχε δε την άπλότητα να αναγγείλη την σύλ-  
ληψίν του εις την Αστυνομίαν, ή όποια δεν έδυ-  
σκολεύθη καθόλου να την οικειοποιηθή.

Τό περιεργότερον είνε, ότι όχι μόνον δεν συνέ-  
λαθε τον λωποδύτην, αλλά και άρνήθη να τον φυ-

λακίσθη όταν τής τον παρέδωκαν, προφασίζομένη  
ότι ο δράστης... δεν συνελήθη επ' αυτόφωρ!

Δέν γελάτε;

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΛΙ

Χθές κόνταψα στο χαλί του γραφείου μου με  
το σκούνημα το χαλί άνεσηκώθη και «μετ' έκ-  
πλήξεως» είδα τα σκρίδια και τη σκόνη, καθαριό-  
τητος τουλάχιστον τριών μηνών. Φωνάζω τον ύπη-  
ρέτη και τον έρωτώ πώς γίνεται αυτό... πώς  
γίνεται να βρίσκεται τόση σκόνη, τέτοιο χαλί κάτω  
άπ' το χαλί. Ο ύπηρέτης δεν τό ήξε διόλου πα-  
ράξενο κ' έδικαιολογήθη μου ειπε:

— Μά τί θέλετε να του κάνωμε! Σκουπίζο-  
με κάθε μέρα... Αλλά είνε δύσκολο να βγουν  
άπ' την πόρτα τα σκουπίδια και κατ' ανάγκην  
πάνε άπό κάτω!... Δε μπορούμε και να σηκώωμε  
το χαλί για να καθαρίζωμε όλη αυτή τη σκόνη...  
Αυτή είνε δουλειά του χαμάλη.. μεθάρσιο την  
άνοιξι που θά τα σηκώσωμε!...

— Μά τό καταλαβαίνεις, Νίκο, πώς λές βλα-  
κειες... τί θά πη δε μπορείτε... είνε δύσκολο... την  
άνοιξι... τ' είν' αυτά βλάκα;.. αυτά σε μαθαίνουν  
στο Πολυτεχνείο;.. Σεις που σκουπίζετε, δεν κά-  
νετε αυτό τό κακό 'δώ μέσα;

— Μά σάς είπαμε ότι είνε δύσκολο να βγαίνουν  
άπ' την πόρτα... άλλως τε και οι προηγούμενοι  
ύπηρέται τα ίδια έκαναν... Βλέπετε ότι έτσι τα  
ήύραμε.

— Μά δε νοιώθεις, ήλίθιε, ότι θά γίνωμεν όλου  
φθισικοί μ' αυτή τη λογική σας;.. «Έτσι τα ήύ-  
ρατε... και μ' αυτό θέλεις να πής πώς πρέπει και  
να τ' άφήσετε έτσι; Δε συλλογισθήκατε και οι δυό  
σας, πώς μιá μέρα, όταν τό πράγμα παραφουσκώση,  
σάν τό χαλί θ' άρχίση να σηκώνεται, θά υποχωρε-  
θήτε, θέλετε και δε θέλετε να κάμετε γενικό κα-  
θάρισμα; Δε συλλογισθήκατε πώς τότε θά είνε φο-  
βερώτερον εκείνο που σήμερα εξαφνα, δε θά σάς ά-  
πασχολήση, τ' αυτή που την λές χαμάλικη δου-  
λειά;

Γκρίνν... γκρίνν... τρέχω στο τηλέφωνο... με  
καλούσεν ο διευθυντής στο σπίτι για μιá έπειγουσα  
έργασία... Έτρεξα.

«Όταν έξβαινα από τό σπίτι του διευθυντού  
συλλογίζομουν άκόμα τί σκέπαζε τό χαλί του γρα-  
φείου... κ' έλεγα μόνος μου: Να τους διώξη  
κάνεις... που να πάνε ύστερα; δε θά γίνωμεν άτι-  
μώτεροι μπροστά στη ζωή σάν πεινάσουν; Να  
τους προστιμάρη κάνεις... Χειρότερα! Ηά κλέφουν  
με κάθε τρόπο περισσότερο άπ' τό πρόστιμο... Ω!  
θεέ μου! τί βλακεία! τί βλακεία.

\*\*\*

Βλέπεις, αγαπητέ μου Νουμά, ότι κ' εγώ μόλη  
την ανάγκη τής καθαριότητας που αισθάνομαι, προ-  
τιμώ να φιλοσοφώ παρά ναρπάξω άπ' τ' αυτή τους  
άσυνείδητους αυτούς ύπηρέτας.

Κι' όμως! φάνεται να ύπάρχη κάποιος βα-  
θιούτσικος λόγος για να σκέπτομαι τόσο... σκε-  
ρτικά!!

«Ω! ποιός θά μά; έξευτελίση και ποιός θά έξο-  
στράκιση άπ' τον τόπο μας αυτόν τον λόγο, αυτό  
τό άνυπόφορο βάρος του στήθους του ρωμαϊκού;

«Ο κ. Γιαννόπουλος, ο νεαρός αυτός γέρον,  
τί μπορεί να πη επίνω άπ' αυτό τό χαλί;

Ο πορτιέρης

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

—κ. Προών,δεν πρέπει να εκπλήττεσαι καθόλου διότι  
και ή Παρισινή «Πρωία» εκηρύχθη υπέρ των Στρατιωτι-  
κών Νομοσχεδίων τής Κυβερνήσεως. «Ημπορούσε να δια-  
ψεύση την Αθήνα ήμώμων τής και να μη κοροδιζή  
και αυτή; — κ. Ν. Παν. εις Καλαμπάκων. Συνδρομή  
σας έλήθη και τα φύλλα τής άπεστάλησαν. Εύχαριστού-  
μεν. — «Ο έρεταίνος χορός του Δημ. Θεάτρου άπέτυχε,  
άπυ τό θέλει' έτσι, κ. φιλόμουσε. Να ίδωμε τώρα, θά  
θελήση να περιορισθή ή Μουσική Έταιρία εις τό  
έργον τής και να ήγκαταλείψη και τον χορόν αυτόν, όπως  
έστειλε στο διάβολο και τα Αποκριάτικα κομμάτια: —  
«Ο γάμος είνε μιá φάρτα με δύο πρόσωπα, εις την ό-  
ποιαν πάντοτε δεν σπουδάζει κανείς παρά μόνον ένα, τό  
πρόσωπον του συντρόφου του». Την γνώμην αυτήν του  
«Οκτ. Φαγιέ, κ. Μιδάγινη, σάς την συνιστώμεν ως τό  
πλέον άλάνθιστον καταναστικόν τής άκατιστοδοξία σας. —  
Καιρόν έχετε να μάς ενθουσιάζετε, κ. Τρέχα-Έύγενη; Να  
περιμένωμεν τίποτε;

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φύλλα περασμένα του «Νουμά» πω-  
λούνται εις τό Κεντρικόν Ηρακτορείον  
των Έφημεριδών και εις τα κιάσκια των  
πλατειών Συντάγματος Ομονοίας, Έθνη-  
κής Τραπέζης και Βουλής.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

Ο ΑΡΡΑΒΟΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Οι άξιωματικοί και ναύται, έλλοι από των διαφόρων  
ύπηρεσιών, έλλοι από τής γαρούρας, έθαύμαζον τό μεγαλο-  
πρεπές θέμα, και τινες ώσαι δυσπιστούντες εις τα και-  
μώματα αϊτία του άσκενου έφαινοντο έσφαιρόμενοι τον  
άερα, ή ρίπτοντες τυρούκας τό βλέμμα εις τό βάρμετρον.

Ήτο όμως πρόγραμμα ώραίον τό θέμα!

«Η νύξ επήλθε σιωπηλή και έπιβόλλουσα. Ή άτυ-  
χηρα έξηκολούθει άκίνητος και βρεία, βαθυχθόν δε μό-  
νον κωφός και βυρός κυματισμός ήρξατο από δυσμών, δε  
άποτόμως έδόθη ή διαταγή να μεταβληθή έλοταχώς ή πο-  
ρεία του πλοίου.

«Ο Αλέξανδρος έκρουσε την θύραν του θαλαμίσκου του  
φιλου μας Ορέστου και είσθλασε χωρίς να άναμένη άπάν-  
τησιν.

«Εκείνος μόλις άρπυνηθείς προσεπήθε: πώς ν' άποτι-  
νέξη την νύκην του ύπνου.

Κατά την προηγούμενη νύκτα είχε την από μετνο-  
κτίου μέχρις πρωίας φυλακήν, την καλήν κατά την φράσιν  
των ναυτικών και την μεσημβρίαν τα γουνάσια των είχαν  
κρατήση επί του καταστρώματος, ώστε δεν είχε κλείση  
σχεδόν διόλου τους έφθαλμούς.

— Τί τρέχει Αλέκος... ήρώτησεν ήμειγερόμενος και  
στηριζόμενος επί του άγκωνος.

Είξέυρω κ'εγώ, είπεν ο άλλος... σήκω... ο κυβερ-  
νήτης σε ζητεί... είξέυρεις τό θαρρόμετρον είδειξε άποτό-  
μους καταπτώσεις, τα σύννεφα εις την δύσιν ήταν πολύ  
παχέδοξα και έχει άρχιση ένα κουφόκυμα τριμνηκτικόν...  
Είνε πολύς φόβος ότι έπέσαμεν πλησίον εις κυκλώνα...

«Ο Ορέστης ήρξατο να ενδύεται ταχέως.

— Δεν έπεισίμενε τάχ ο εύλογημένος να φοίτωμε εις  
τάς Ασύρμας... προσέθεσε μεψιμώρως ο Αλέκος... ήτο  
τάχ ανάγκη να μάς προτιμήση;.

\*\*\*

Κυκλών εν μέσω του άσκενου!... Μόνον και τό όνομα  
αυτό παγώνει τους ναυτικούς, διότι σπανίως εύρεθη πλοίον  
τό έποσον να επανέληθη εκ τής μανίας αυτής των στοι-  
χείων να διηγηθή τί είδε, και έτι σπανώτερον οι ναύται  
του έπανεϊδον την πατρικήν γην!

«Αλλοίμονον εις τό σάχος τό έποσον πίπτει εις την

έπιπίνουον ζώνην! Μόνον όσοι εύτυχείς έχουν την τύχην  
να εύρεθώσιν έκπυνοτάδες μιλλίων μακρόν, δύναται έ-  
νώστε να διαφύγωσι τό άναπόφευκτον τέλος.

Είδος φανταστικού άνεμοστρόβιλου έγείρεται εν μέσω  
των άσκενων άναθρασμός άπμοσύνικος και βελήσσης και  
έπί εκτάσεως έκπυνοτάδων μιλλίων, ούρνοί, ύδατα και  
νάφη, περιδινούντα: εν συντελεία μανίας και τυράγσεως.

Και τό φοβερόν φαινόμενον προχωρεί τοιουτοτρόπως  
μετά ήλιγγιώδους ταχύτητος άναυκτών τα ύπόγεια βόθη  
και σφρώνον την έπιφάνειαν του άσκενου.

«Αναφέρονται κυκλώνες διανύσαντες εν διαστήματι ώ-  
ρων χιλιάδας μιλλίων, καταστρέψαντες πέλεις όλοκλήρους  
και φονεύσαντες χιλιάδας ανθρώπων.

«Όπου ή θεομηρία αυτή παρέλθη ο θάνατος άπλώνει  
την μιλανήν του σκάν. ή όργή του άγνώστου διαχύνει  
την φοβεράν άπειλήν τής.

«Επί του πλοίου ήμας τη βελήσσει: του φαινομένου,  
όλοι αι όμιλίζει και ο θόρυβος έπαυσαν... Έν μέσω του  
σκότους τής νυκτός πάντα τα προφυλακτικά μέτρα έλή-  
φθησαν έπιμελώς και τό πλοϊον έλλαξε πορείαν διευθυ-  
νόμενον όλοταχώς προς την πλεύσιμον ζώνην την όποιαν κα-  
θόρισαν οι ύπολογισμοί.

«Ο καιθείς άνεμνήθη των άγαπητών έντων όσα τον  
επερίμεναν και άνέθεσε τάς έλπίδας του εις τον Θεόν.

(Ακολουθεί)